

[REDAKTOR] dnia 29 września 2014 roku

Sygn. akt: OSD 44/14

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOR]

z dnia 29 września 2014 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOR]
w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Maria Kohlberger-Wierzbowska
Sędziowie: spr. r.pr. Anna Mościńska
r. pr. Krystyna Bąkowska

Protokolant: apl. radc. Dorota Walczyk

przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego r. pr. Anity Woronieckiej

w sprawie zażalenia [REDAKTOR] na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 04 sierpnia 2014r., sygn. akt RD 31/14 o umorzenia dochodzenia w sprawie, w części, tj. co do zarzutu, że r. pr. [REDAKTOR] reprezentując [REDAKTOR] [REDAKTOR] reprezentując [REDAKTOR] [REDAKTOR] położonej przy ul. [REDAKTOR] w sprawie przeciwko [REDAKTOR], prowadzonej przed Sądem Rejonowym [REDAKTOR] [REDAKTOR] Cywilny, sygn.. akt [REDAKTOR], pozwem z dnia 06-03-2012 r. dochodził roszczeń przedawnionych oraz doprowadził do sprekludowania dowodów, co spowodowało oddalenie powództwa, czym naruszył art. 6 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, z którego wynika obowiązek wykonywania czynności zawodowych rzeczowo i z zachowaniem należytej staranności.

Po rozpoznaniu ww. zażalenia Sąd postanowił:

- I. utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOR] z dnia 04 sierpnia 2014 roku, sygn. akt RD [REDAKTOR] o umorzeniu postępowania w części wskazanej w postanowieniu;
- II. kosztami postępowania w kwocie 565,10 zł (pięćset sześćdziesiąt pięć złotych dziesięć groszy), obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych [REDAKTOR].

[Podpis]

[Podpis]

[Podpis]

Uzasadnienie

W dniu 19 marca 2014 r. Wiceprezes Krajowej Rady Radców Prawnych [REDAKTOWANE] przekazał do Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] skargę z dnia 25.02.2014 r. [REDAKTOWANE] na czynności radcy prawnego [REDAKTOWANE]. W skardze z dnia 25.02.2014 r. [REDAKTOWANE] wskazał, iż radca prawny [REDAKTOWANE] reprezentuje [REDAKTOWANE] w sprawie przeciwko [REDAKTOWANE] w której to sprawie pozew oraz apelacja zostały oddalone, bowiem powództwo nie zostało udowodnione ani co do zasady ani co do wysokości.

Do skargi [REDAKTOWANE] załączył: pozew o zapłatę z dnia 06.03.2012 r., wyrok Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] Wydział Cywilny z dnia 19.04.2013 r. w sprawie o Sygn. akt [REDAKTOWANE] wyrok Sądu Okręgowego [REDAKTOWANE] Wydziału Cywilnego Odwoławczego z dnia 06.09.2013 r. w sprawie o Sygn. akt [REDAKTOWANE]

Na skutek złożonej skargi oraz po dokonaniu oględzin akt sprawy Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] Wydział Cywilny o Sygn. akt [REDAKTOWANE] Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] w dniu 02.06.2014 r. postanowił wszcząć dochodzenie w sprawie możliwości popełnienia przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] przewinień dyscyplinarnych polegających na naruszeniu postanowienia: art. 6 ust. 1 KERP tj. wykonywaniu czynności zawodowych z naruszeniem zasady rzeczowości i należytej staranności w ten sposób, że a) reprezentując [REDAKTOWANE] reprezentującą [REDAKTOWANE] położonej przy ul. [REDAKTOWANE] w sprawie przeciwko [REDAKTOWANE], prowadzonej przed Sądem Rejonowym [REDAKTOWANE] Wydziału Cywilny, Sygn. akt [REDAKTOWANE] pozwem z dnia 06.03.2012 r. dochodził roszczeń przedawnionych oraz doprowadził do sprekludowania dowodów, co spowodowało oddalenie powództwa, b) w apelacji z dnia 22.05.2013 r., od wyroku Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] Wydział Cywilny, Sygn. akt [REDAKTOWANE] uzasadnił jedynie pierwszy z kilku podniesionych zarzutów, nie uzasadniając pozostałych, co – w ocenie Sądu Okręgowego miało wpływ na ocenę apelacji strony powodowej jako bezzasadnej.

W dniu 30.06.2014 r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [redacted] [redacted] przedstawił radcy prawnemu [redacted] zarzuty, co do których w dniu 02.06.2014 r. nastąpiło wszczęcie dochodzenia.

W dniu 30.06.2014 r. nastąpiło przesłuchanie obwinionego radcy prawnego [redacted] [redacted], który złożył wyjaśnienia co do postawionych mu przez Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [redacted] zarzutów. Następnie pismem z dnia 04.07.2014 r. radca prawny [redacted] przedłożył do akt sprawy wyroki sądów odwoławczych: wyrok Sądu Okręgowego [redacted] Wydział Cywilny Odwoławczy z dnia 22.04.2009 r., w sprawie o Sygn. akt [redacted] wyrok Sądu Okręgowego [redacted] Wydział Cywilny Odwoławczy z dnia 14.11.2007 r. w sprawie o Sygn. akt [redacted] Radca prawny [redacted] przedłożył do akt sprawy również apelację złożoną do Sądu Rejonowego [redacted] Cywilny z dnia 09.01.2009 r. w sprawie o Sygn. akt [redacted] a także odpowiedź na apelację z dnia 04.09.2007 r. złożoną do Sądu Okręgowego [redacted] w sprawie o Sygn. akt [redacted]

W dniu 30.07.2014 r. Rzecznik Dyscyplinarny OIRP [redacted] przesłuchał świadka: [redacted]

Na skutek przeprowadzonego postępowania przygotowawczego postanowieniem z dnia 04.08.2014 r. Rzecznik Dyscyplinarny OIRP [redacted] umorzył dochodzenie w sprawie w części tj. co do zarzutu, że radca prawny [redacted] reprezentując [redacted] [redacted] reprezentującą [redacted] w sprawie przeciwko [redacted], prowadzonej przed Sądem Rejonowym [redacted] Wydział Cywilny, Sygn. akt [redacted] pozwem z dnia 06.03.2012 r. dochodził roszczeń przedawnionych oraz doprowadził do sprekludowania dowodów, co spowodowało oddalenie powództwa, czy naruszył art. 6 ust. 1 KERP, z którego wynika obowiązek wykonywania czynności zawodowych rzeczowo i z zachowaniem należytej staranności.

Na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [redacted] w dniu 28.08.2014r. zażalenie wniósł [redacted] nie zgadzając się z wydanym przez Rzecznika Dyscyplinarnego postanowieniem z dnia 04.08.2014 r.

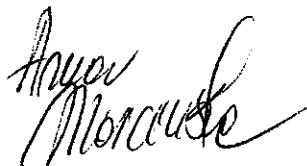
W ocenie Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [redacted] zażalenie [redacted] na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 04.08.2014 r., po przeprowadzeniu na posiedzeniu w dniu 29.09.2014 r. postępowania dowodowego oraz dopuszczeniu dowodów znajdujących się na kartach: 1-25, k. 30-146, 147-

148, 156-159, 161-162, 163-187, 190-192, 194-199, 208-209, nie zasługuje na uwzględnienie i wobec tego Sąd Dyscyplinarny postanowił utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 04.08.2014 r.

Wskazać należy, iż zgodnie z treścią art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1972 r. o radcach prawnych, radca prawny i aplikant radcowski podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego bądź za czyny sprzeczne ze ślubowaniem radcowskim lub z zasadami etyki radcy prawnego. Z powyższego wynika, że norma z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych jest normą o charakterze blankietowym i dla przyjęcia odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy prawnego musi być uzupełniona normą konkretyzującą, zawartą w innych przepisach prawa, w tym m.in. Kodeksie Etyki Radcy Prawnego. Wobec tego, ażeby mogło dojść do uzasadnionego przypisania radcy prawnemu odpowiedzialności dyscyplinarnej i wymierzenia mu w związku z tą odpowiedzialnością określonej kary dyscyplinarnej, konieczne jest ustalenie, iż radca prawny dopuścił się naruszenia któregośkolwiek z przepisów Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Podnieść należy, iż w niniejszej sprawie w postanowieniu z dnia 30.06.2014 r. Rzecznik Dyscyplinarny przedstawiając radcy prawnemu [REDACTED] zarzuty, zarzucił mu naruszenie art. 6 ust. 1 KERP, z którego wynika, że radca prawny ma obowiązek wykonywania czynności zawodowych rzeczowo i zachowaniem należytej staranności. Następnie postępowanie dowodowe przeprowadzone przez Rzecznika Dyscyplinarnego nie wykazało, iż radcy prawnemu [REDACTED] można przypisać zarzut nierzeczowego bądź niestarannego działania przy składaniu pozwu w sprawie przeciwko [REDACTED] oraz dalszego reprezentowania strony powodowej w tym postępowaniu, co mogłoby stanowić podstawę do złożenia wniosku o ukaranie radcy prawnego [REDACTED]. Zwrócić należy również uwagę na fakt, iż staranność działania nie oznacza wzięcia odpowiedzialności za wynik procesu, ale dołożenie wszelkiej wymaganej w danych warunkach należytej staranności, za prowadzenie powierzonej danej osobie sprawy. Odpowiedzialność radcy prawnego powstać więc może w przypadku takich zaniedbań lub błędów tego radcy prawnego, które powodują iż gdyby nie nastąpiły nie doprowadziłyby do przegrania sprawy. W niniejszej sprawie nie mamy z taką sytuacją do czynienia, bowiem z akt sprawy wynika, że działanie radcy prawnego [REDACTED] nie polegało na popełnianiu zaniedbań lub błędów, które miały wpływ na wynik procesu prowadzonego w sprawie o Sygn. akt [REDACTED] przed Sądem Rejonowym [REDACTED] [REDACTED] Wydział Cywilny. Powództwo w wyżej wymienionej sprawie zostało oddalone, ze względu na przyjęcie przez Sąd określonej interpretacji przepisów prawnych,

która co zostało podniesione w toku postępowania przed Rzecznikiem Dyscyplinarnym nie jest jednolita, a w innych postępowaniach sądowych przed tym samym sądem odwoławczym tj. Sądem Okręgowym [REDACTED] ziałem Cywilnym oraz również innym sądem prezentowana jest odmienna niż przyjęta w sprawie o Sygn. akt [REDACTED] linia orzecznicza. Wobec braku więc jakichkolwiek dowodów na okoliczność popełnienia przewinienia dyscyplinarnego w tym zakresie przez radcę prawnego [REDACTED] nie może dojść do uznania zasadności zarzutów podnoszonych zarówno w skardze jak i zażaleniu przez [REDACTED]. Te same uwagi należy odnieść, do zarzutów stawianych przez [REDACTED] co do zachowania radcy prawnego [REDACTED] polegających na niedołożeniu należytej staranności, poprzez brak udowodnienia roszczenia, przez co w okolicznościach niniejszej sprawy rozumieć należy brak złożenia do sądu pisma procesowego wraz z dowodem nadania tego pisma do strony przeciwnej, które skutkowało zwrotem pisma procesowego. Wbrew stanowisku sądu I instancji prezentowanemu w uzasadnieniu wyroku z dnia 19.04.2013 r. w sprawie o Sygn. akt [REDACTED] z przeprowadzonego przez Rzecznika Dyscyplinarnego postępowania dowodowego wynika, iż w niniejszym przypadku mamy raczej do czynienia z pomyłką sądu, niż radcy prawnego [REDACTED] co wynika z treści pisma procesowego pełnomocnika strony pozwanej z dnia 06.08.2012 r. (k. 49 akt sprawy). Wobec tego, radcy prawnemu również co do tego zarzutu nie można przypisać niestaranego, bądź nierzeczowego działania, o którym mowa w art. 6 ust. 1 KERP. Brak dowodów wskazujących na zawinione działanie radcy prawnego Krzysztofa Wiśniewskiego skutkuje niemożnością złożenia wniosku o jego ukaranie.

Z tych względów wydano postanowienie o utrzymaniu w mocy postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 04.08.2014 r.

Pouczenie:

1. Od powyższego postanowienia zażalenie nie przysługuje.